

Život v náhradní péči

Náhradní péče - utrpení nebo záchrana? Druhá šance či zbytečnost nové doby? Málokteré slovní spojení vyvolává tak rozporuplné názory, obzvláště v dnešní době, kdy se řeší v tomto kontextu také stejnopohlavní páry. Měli by mít tito lidé možnost ujmout se cizího dítěte, či by se mělo spoléhat na stát? Není risk svěřit dítě do cizí péče? Nebo je snad vhodnější umístit ho v dětském domově?

Ačkoliv se nepovažuji za nijak opuštěné dítě, myslím si, že k tomuto tématu mám alespoň zdánlivě blízko. Po 11 letech života v rozvedené rodině, a tím pádem života s nevlastním rodičem, jsem se dostal do nejedné situace, díky které mám na toto téma co říct.

Na náhradní péči dnes ve společnosti převládá pozitivní názor, naštěstí. Dle mého je pro dítě mnohem lepší být svěřeno do pěstounské či adoptivní péče. Nechci žádným způsobem hanit SOS vesničky či dětské domovy, přesto se ale domnívám, že dítě by mělo vyrůstat v rodině. Bohužel, ne vždy je dítěti takový "luxus" dopřán. Rodiče ne vždy o dítě stojí, někteří nejsou schopni se o něj postarat, nebo ještě hůř, odhodí ho třeba do popelnice. Každé dítě si ale zaslouží rodinu. Pěstouni na rozdíl od rodičů dětí, které potřebují náhradní rodinu, o děti stojí a jsou plni elánu se o ně postarat. Adopce je však velmi zdoluhavý proces, u kterého je téměř nemožné pochybit. Samozřejmě, u každého potencionálního pěstouna či adoptivního rodiče je třeba prověřit mnoho věcí, než může být dítě svěřeno do jeho péče.

V dnešní době se také rozmohla bouřlivá diskuse o možnosti náhradní péče u stejnopohlavních párů. Budu upřímný a řeknu, že každé popření takové možnosti mi přijde jako popírání zdravého rozumu a velký krok zpět. Neexistují žádné důvěryhodné studie ani důkazy o tom, že by život s homosexuálním párem měl na sexualitu dítěte jakýkoli vliv. Homosexuální páry jsou mnohdy velmi citliví a laskaví lidé. Pokud je takový pár schopen prokázat dlouhodobé trvání a soudržnost svého vztahu a pokud je schopen se o dítě plně postarat, měl by mít možnost získat dítě do péče.

V 21. století máme více než dost problémů a kontroverzních témat k řešení. Náhradní péče je definitivně krok vpřed a naděje pro děti bez rodiny a bez domova. Každý pár by měl mít možnost se ujmout dítěte v nouzi, prokáže-li možnost se o něj postarat a zajistit mu domov a lásku. Jakékoliv popírání této věci je krokem zpět a odpíráním lásky opuštěným dětem.

Marek Vodenka
oktáva
Gymnázium a KVC Sokolov

